

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

De ale Bisericii lui Hristos.

(Urmare din Nr. 2.)

Patriarhul Romei este păzitorul adevărului. Grea vorbă a fost cuvintele patriarhului Piu al IX-lea izbite în fața bărbaților, cari nu se sfiau a mărturisi învățături greșite: „Non possumus” — nu îngăduim! Nici că să poate face îngăduire acolo, unde e vorbă de adevăr. Adevărul nu suferă schimbare, pentru că atunci n'ar fi adevăr. Și vorba „nu îngăduim” a făcut mai mare serviciu, mai multă îndemâna întregii oamenimi, decât ochirile spre învățăturile drăguțe dar greșite ale vremurilor, pentru că ne-a păstrat în cursul celor mai grele vijelii învățătura și dreptatea lui Hristos nevătămată, neștirbită. Și chiar, dacă Patriarhii Romei n'ar fi fost în stare să facă mai mult, de cât atâta, și atunci ar fi vrednici să fie socotiți de cei mai mari binefăcători ai neamului omnesc. Dar cât au mai muncit ei pentru știință și dreptate!

Patriarhul Romei este păzitorul drepturilor. Episcopul sf. Ambroziu a avut curajul din ușa Bisericii sale să strige împăratului Teodoziu „Stai împărate! Să nu calci pragul casei lui Dumnezeu până este lipsit de mâinile Tale sângele poporului!” Și împăratul Teodoziu a ținut pocăință. Așa au apărat pururea Patriarhii Romei (Papii) drepturile popoarelor. În mână cu tablele de piatră ale

celor 10 porunci dumnezeiești, vesteau sfîntenia drepturilor părinților: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta!” Cu curaj stau în fața bătașilor și duelanților și le strigă cuvintele înfricoșate: „Să nu ucizi!” căci nu sunteți eroi ci numai ucigași nimernici. Au avut cutezanță să spună în fața Regelui Henric al Angliei, că cel ce își leapadă femeia legiuită și își ia alta străină, face un groaznic păcat de moarte! Fără frică le strigă bolșevicilor: Dreptul averii este sfânt! Să nu te atingi de bunul altuia! Să nu furi!

Nicolae țarul Rușilor a vizitat odată pe papa Grigore al XVI-lea. Domnitor cu atâta îngâmfare încă n'a pășit peste pragul vaticanului (locuința papei). Stau față în față: Domnitorul înfricoșat al unei împărății ce cuprindea jumătatea Europei și un moșneag neputincios. Că ce au povestit la olaltă nu știu, dar atâta e sigur, că împăratul a părăsit palid și debălezat Vaticanul și de aici în colo bieții Poloni catolici au avut parte de o soarte mai blândă.

Patriarhul Romei este eroul libertății. Întreb lumea întreagă: cine a zdrobit lanțurile sclăviei? Cine a rădicat femeia dejosită din veacurile întunerecului la starea cinstei de azi? Cine a luat în grige și apărare pe

bieții copii părăsiți? Doară bărbații timpurilor mai noi, cari nu cred în Dumnezeu? Nu aceștia au fost începătorii, ci patriarhii Romei, cari pătrunși de dragostea lui Hristos muncesc și sunt binefăcătorii celor oropsiți deja de 19 veacuri. Socotind acestea fapte, însuși scrietorul Herder, care

nu e catolic, recunoaște că: „Meritul papilor este, că Europa n'a putut fi înghițită de oardele hune, saracene a Turcilor și Tătarilor!” Fără hierarhia Romei, Europa ar fi ajuns prada despoșilor, locul certelor neîntrerupte ori pustiul Mongolilor.

(Va urma)

Calendar săptămânal.

5 — 11. Octombrie 1924.

5. **Dumineca XVIII.** după Rusalii. **M. Foca.**

Ev. I. dela Luca. c. 5. st. I. Gl. 7. a inv. 5.

6. Luni Zem S. Pr. Ioan Bot.

7. Marți M. Tecla

8. Mercurea C. Eufrosina

9. Joi Mut. m. s. Ioan Ev.

10. Vinere M. Calistrat

11. Sâmbătă C. Hariton.

S. Foca a fost fiul lui Pamfil și a Mariei în cetatea Sinopi din Paflagonia. Deja din tinerețele lui a fost invrednicit a face minuni. A viețuit pre timpul împăratului Traian. Sub persecuțiunea creștinilor sa prins și dînsul și aruncat fiind în temniță, îndată sa luminat de lumina cerească aceea, cea ce văzînd temnițarul Crispin s-a făcut creștin cu toată casa lui, și cu toți ostași lui. Cu altă ocaziune i-sa pus pre cap un porumb ținînd o cunună în gură și sa auzit vers zicînd: „Păhar ți sa amestecat și trebuie se-l beai” Și aieve a trebuit să bea până în fund paharul necazurilor. Fiind provocat să jertfească idolului Neptun, ce nu a vroit se facă, era aruncat intrun cuptor infocat, de unde însă, după trei oare a ieșit nevătămat. În sfârșit a fost ținut în mai multe zile în o căldare plină cu reșină clocotindă, în care la urmă și a dat sufletul. Trupul Sfântului sa îngropat în Sinopii iar mai târziu fu dus în Franța. (T. Bud. Vieața Sfântilor).

Pocăitizmul.

Patrițiu Birlea

(Urmare)

Pocăitizmul dela William Miller s'a împărțit în mai multe secte, au trecut în Germania în Hamburg sub influința tinerilor evrei cari au spus că Sâmbăta e ziua Domnului, deci s'au despărțit de adventiști numinduse Sabatiști. Mai târziu și aceștia sa divizat în luminați anabatiști, studenți de biblie, așa că avem azi mai multe decât 400 secte pocăite. Unii din ei țin Dumineca, alții Sâmbăta unii așteapte domnia lui Isus de 1000 ani, alți cred numai o judecată și o înviere, unii zic că sufletul omului moare vezi: „Epoca de aur” nr. 19 anul 1923. „Omul murind și sufletul moare”.

Toate sectele pocăite voiesc a vesti pocăința batjocorindu-ne legea noastră strămoșască, dar nu se iau pe seamă că ei între ei se despart.

Am vorbit cu un sabatist, mi-a declarat că bapțiști sunt rătăciți, iar mai târziu vorbind cu un bapティスト mi-a spus că sabatiști sunt rătăciți . . .

Toți pocăiți sau mai bine zis rătăciți folosesc o Scriptură, din care lipsesc părțile următoare: 1. Înțelepciunea lui Solomon. 2. Sirach. 3. Tobia. 4. Iudith. 5. Cartea Macabeilor I. 6. Cartea Machabeilor II. 7. Din Ester unile părți. 8. Din prorocia lui Daniel cap 13 și 14, adică părțile despre cuvioasa Susana. Oameni neînvațați în S. Scriptură nici nu știu ca părțile acest nu se află în scriptura pocăiților. S. Scriptura cea bătrână care au fost înainte de pocăitizm cu mult e mai mare, adică cu părțile cari pocăiți le-au lăsat afară.

Dacă zidești o casă pe fundament slab toată casa se dărâmă, dacă se folosește o scriptură greșită, toată învățătura pocăiților e greșită. Așa se vede nu se țin de admoni eria s. scripturi la Apocalips cap 22. „Cine va adăoge ori va lăsa din scriptură . . . va fi pedepsit de Dumnezeu . . .”

Predicatori sectelor cutreeră satele și cu scriptura lui greșită cei place ateste, ce nu-i place lasă afară, apoi spune că preoții sunt anticriști să se lapede de cruce, biserică și numai așa să se „pocăiască”.

Acuma judece ori care om cu minte sănătoasă ce pocăință se poate aștepta dela aceia cari între sine se impart în mai mulți, adventiști, sabitiști etc. . . ce pocăință pot vesti când folosesc scriptura greșită lăstate multe afară din ea. Ce pocăință poate fi acea să se lapede de preoți când Isus zice „Cel ce se lapadă de voi de mine se leapadă”. „Cine ascultă pe voi pe mine mă ascultă”. Oare până ce n'au fost pocăiți preoți n'au vestit ca oameni să un suduiască, să nu fure

ect. . . Oare până ce n'au fost ei, Dumnezeu ar fi lăsat să ne rătăcim și numai acuma să știm legea Domnului? Răspundem, decând sunt pocăiți s'au răspândit multe scripturi greșite, deci greșala e din partea lor, căci legea lui Hristos e aproape de 2000 ani, și nu din 1843 când s'au făcut pocăitizm, adică nu e de 80 ani.

Oare inima adventistului nu se va supăra când va vedea că în 1925 nu va veni Isus, atunci va simți rușinea, că au fost înșelat. Va vărsa lacrimi când se va întâlni un adventist cu un sabatist și se vor certa unu va zice că e a lui lege dreaptă celalalt că a lui, și atunci vor observa că toți au fost înșelați de proroci mincinoși, dar târziu.

Cunosc om care în anul trecut au fost adventist, iar acuma e sabatist.

Feriți-vă de proroci mincinoși! S. Apostol Pavel spune în Faptele Apostolilor: cap 20. vers 29—30. „Eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi grei între voi . . . ca să tragă ucenici după dânșii”. Iar la Matei cap 7 vers. 15. „Păziți-vă de proroci mincinoși cari vin la voi în piei de oi, iar înăuntru lupi răpitori”.

Avem o religie unde ne putem mântui cum au făcut moși strămoși, o religie în care sunt atâța sfinți o religie în care și acuma se întâmplă minuni de exemplu la Lurd unde se vindecă bolnavi, la mormântul S. Tereza etc. . . . Să nu o lăsăm legea noastră, ca să nu ajungem pe mâna neguțătorilor de suflete, în o mulțime de secte.

Rugați-Vă lui Dumnezeu. Fiți cu luare aminte la șarpe, nu vă apropieți de șoaptele lui, ca să nu vă înșelați amar.

(S'ârșit.)

Un ordin Ministerial :

Aducem și noi la cunoștință cetitorilor noștri — după „Unirea” din Blaj No. 38. — un ordin Ministerial cu următorul text :

R O M Â N I A

Ministerul de Interne

Direcțiunea Adm. Gen. Contenciosului și Statisticii.

Nr. 70577—1924.

Domnule prefect,

Ne-a venit la cunoștință, că unii funcționari administrativi din Transilvania se amestecă în chestiuni cu caracter religios-bisericesc, făcând chiar propagandă între credincioșii bisericei unite pentru a trece la biserica ortodoxă română și pricinuind astfel frământări și tulburări mari confesionale, potrivit intereselor supreme de stat.

În greaua misiune de consolidare națională, guvernul, ca îndrumătorul vieții noastre publice, stă sub stăpânirea unei supreme cerințe: Consolidarea statului român în noile sale fruntării. El nu poate admite deci în vremurile de azi lupta confesională între membrii celor două biserici naționale. Funcționarul administrativ, ca ori ce alt slujbaș al statului trebuie să fie în îndeplinirea rolului său în treburile publice un organ de imparțialitate și obiectivitate, spre a nu jigni nici sentimentele cetățenești și nici sentimentele religioase ale vreunui cetățean pacinic.

În consecință ordonăm, ca funcționarii administrativi să nu participe, sub nici un cuvânt, la nici un fel de mișcare confesională, ce se manifestă în timpul din urmă în diferite părți ale Transilvaniei și cu deosebire în

luptele ce au început între cele două biserici naționale.

Comunicându-Vă cele ce preced, avem onoarea a Vă ruga să luați măsuri, ca organele în subordine din județul Dv. să observe și să anunțe Ministeriului cultelor fără întârziere orice mișcare de caracter confesional, *luând din parte Vă măsurile cuvenite pentru a împiedeca acte de forță față de vre-o confesiune* și îndrumând autoritățile administrației locale se observe cu cea mai mare stricteță imparțialitatea cerută organelor statului chimate să apere deopotrivă interesele tuturor cetățenilor, fără deosebire de limbă și confesiune.

Ori ce abatere dela acest ordin va avea ca urmare chiemare la răspundere a celorce s'ar face vinovați de neurmăre.

Subsecretar de stat :
ss. **Franassovici**

Dela vicarul episcopal român greco-catolic al Maramureșului.

Nr. 232—1924.

Cătră
veneratul Cler din vicariat.

În legătură cu scrisoarea mea circulară apărută în Nr. 2 al organului nostru, cu frățească iubire rog pe M. On. Frați preoți, ca ordul orelor de cateheză dela școalele aflătoare pe teritoriul parohielor sale să binevoiască a-l înainta acestui oficiu pe calea P. On. Frați protopopi cel mult până în 20 Octobrie crt.

Sighet, la 30 Sept. 1924.

iubitor în Hristos frate :
Ilariu Boros m. p.
vicar episcopal.